

народна та стръна не можѣ да ся съерѣдоточи ведно и да дѣйствиува спорядь плана си. Византийски тѣ пълкове достигнѣхъ въ Прѣславъ, нѣ подь прѣдводитѣлство то нѣкого си избранаго войвода, нѣ подь лично то управление самаго Императора Чимисхыя, минѣвши безь никакво си прѣпятствие Планинѣ тѣ; зашто то тии бѣхъ съдружение оть млого клѣтници Българи противонародныя стръны!

Свѣтославъ ся у нужди да побѣгни съ свои тѣ си войны назадь и едвамъ успѣ та ся затвори въ Дростолскаѣ крѣпость; зашто то едно силно отдѣлѣние оть Византийски тѣ войски го прислѣдоваше и гонѣше оть близо. Народна та Българска стрънѣ, съ нѣколко си оть вѣрны тѣ войводи, залови планины тѣ и готвѣши ся да ся удари съ Византийцы тѣ. Чимисхыи кату единъ добръ и достоенъ пълководецъ пусна Свѣтослава съ нѣкаквы си условия да си иди оть дѣ то е дошалъ и върна ся бързо въ Прѣславъ. За Свѣтослава казвѣтъ Руски тѣ историцы чи кату минувалъ Днѣпрѣ рѣкѣ Печенеги тѣ го ударили, избили сичко то му войнство и него самаго.

Чимисхый не можѣвъ да ся задържи въ Прѣславъ, спорядь вышеказаны тѣ причини, постави едно времено византийско правление, оставившъ и едно ѣако отдѣлѣние оть византийски тѣ войски тамо; а двама та Петровы сынове отведи въ Царыградъ, дѣ общенародно ги лыши оть наслѣдство то и царски тѣ имъ чинове. Съ одного же оть тѣхъ постѣпи най-безчловѣчно, заповѣда та го умѣдихъ т. е. испуихъ!

Това положение на Българиѣ не е траѣало млого, зашто ся ѣавѣва на чело народа Шишманъ войвода, съ четирма та си юнацы сынове, изгонва за малко врѣмя Гръцы тѣ конечно оть Българиѣ и възтановѣва Българско то царство пакъ,